

عنوان مقاله:

اخلاق و میراث فرهنگی

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 11، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

نازیلا دریایی - گروه هنر، بنیاد دانشنامه نگاری ایران

خلاصه مقاله:

(مقاله مروری) زمینه: واژه ها در عمق معانی شکل گرفته خود، واجد مفاهیمی جدی و دقیق برای انتقال به اذهان می باشند. از آن دست است واژه ذهن آشنا و دیرین سالی همچون فرهنگ و میراث فرهنگی. در نظر داشتن فرهنگ از شقوق مختلف، امر مهمی در بررسی سوابق هویت اخلاقی و شناختن اجتماع محسوب می شود. آن جنبه ای از فرهنگ که با میراث های معنوی اجتماع پیوند برقرار می کند، بحث مالکیت های معنوی میراث فرهنگی را مطرح می سازد که زیربنای اصلی آن، مباحث اخلاقی و اخلاق مندی های انسانی در سطوح بزرگ تری همچون مرزهای یک سرزمین را شکل می دهد. در مقاله حاضر سعی شده تا مباحث اخلاقی با حوزه میراث فرهنگی ایران در ارتباط با موضوع مالکیت معنوی و دانش سنتی فرهنگ و هنر ایرانی مورد بحث قرار بگیرد. نتیجه گیری: رابطه اخلاق با میراث فرهنگی هر ملتی رابطه ای چند سویه است که در این مقاله با تکیه بر بعد اخلاقی انتظارات جمعی برخورد با میراث فرهنگی و فعالیت های دولت در این مورد، بحث به دو حوزه مالکیت معنوی میراث فرهنگی و دانش سنتی داشته های هنری و فرهنگی ایرانیان کشیده شده است. عمر این دو شق مهم در حراست از میراث فرهنگی ایران، کوتاه است ولی از آنجا که آنها به نوعی از قوانین بین المللی و اخلاقی دفاع از علوم سنتی و هنرهای ملی سرزمین ها تبدیل شده اند، ناخودآگاه تمام ملل صاحب تمدن نیز برای ثبت و حفظ میراث فرهنگی خود به ناچار می بایست بدان ها تمسک جویند

کلمات کلیدی:

Ethics, Intellectual Property, Cultural Heritage, Traditional Knowledge, اخلاق, میراث

فرهنگی، مالکیت معنوی، دانش سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725151>

